

Interview

Ondernemings-
loketten geen
concurrentie voor
de IAB-leden

“Ik nodig het beroep uit een actieve rol te spelen in het informeren van de overheid over de Belgische micro-economie”

IAB : Het Instituut heeft sinds geruime tijd met uw Ministerie een vertrouwensrelatie opgebouwd, wat zich trouwens heeft vertaald in gemeenschappelijke initiatieven, zoals meer bepaald het project gericht op het verbeteren van de kennis van de IAS-normen bij de ondernemingsraden. Waar kan ons beroep volgens u nog een rol spelen op het economische vlak?

Charles Picqué : Ik zie er al minstens één belangrijke rol voor weggelegd: bijdragen tot een betere kennis van de Belgische micro-economie, ten voordele van de overheid. In ons land beschikken we over veel bronnen en statistieken op het macro-economische vlak. Verschillende universiteiten, het Nationaal Instituut voor Statistiek, het planbureau of de Nationale Bank van België verrichten uitstekende studies over dit onderwerp. Op het micro-economische vlak is het daarentegen wat pover gesteld. Neem het voorbeeld van de faillissementen: we hebben weliswaar een idee over de redenen van die faillissementen, we beschikken ook over enkele statistieken via de verschillende rechtbanken van koophandel, maar dat is niet voldoende. We moeten veel verder gaan, een methodologie creëren waarmee we een betere kennis zouden verkrijgen van de Belgische micro-economische structuur. Op dat vlak ligt een belangrijke rol voor het IAB en zijn leden, want jullie zijn de voornaamste raadgevers van de ondernemingen en in het bijzonder van de KMO's. Jullie zijn

In het kader van de besprekingen over het koninklijk besluit betreffende de stage ontmoetten de Voorzitter van het Instituut, Johan De Leenheer, Vice-Voorzitter Guy Stevens en Secretaris-Generaal Philip Van Eeckhoute de Minister van Economie Charles Picqué. In een hartelijk en constructief onderhoud herinnerde onze voogdijminister aan enkele belangrijke verwezenlijkingen van zijn departement. Hij drukte eveneens de wens uit dat het IAB een actieve rol zou spelen in de uitwerking van een betere kennis van de bedrijfs wereld ten dienste van de overheid, via bijvoorbeeld een 'Observatorium van de micro-economie'.

duis het best in staat om ons te helpen. We moeten samen ruimte creëren voor expertise en dialoog op het micro-economische vlak. Hoe beter we immers de echte gezondheidstoestand van onze ondernemingen kennen, hoe beter de politiek met kennis van zaken zal kunnen beslissen.

IAB : Zou het in dat kader mogelijk zijn dat een lid van het IAB als neutraal expert zetelt in bijvoorbeeld de Centrale

Raad voor het Bedrijfsleven?

Charles Picqué : Dat is momenteel niet het geval, maar ik zie niet in waarom dat niet mogelijk zou zijn. Het moet van nabij worden onderzocht.

IAB : Verschillende leden van ons Instituut vragen zich af waarom er – tenminste op het tijdstip dat we dit artikel schrijven – nog geen koninklijk besluit is over de stage.

Charles Picqué : Laten we duidelijk zijn: ikzelf heb er al het mogelijke voor gedaan net als mijn administratie, die dit dossier trouwens nauwgezet heeft opgevolgd. Ik kan u bevestigen dat ik dat koninklijk besluit al ondertekend heb en er voor 100% achtersta. Maar op het ogenblik van dit interview wachten we nog op de handtekening van Minister Rik Daems. Ik hoop dat dit koninklijk besluit er nog komt vóór het einde van deze legislatuur en stel alles in het werk opdat die timing

gerespecteerd wordt. (Ik blijf optimistisch vermits het om een koninklijk besluit gaat, waarvan de tekst dus niet naar het Parlement moet.) Voor dat K.B. zijn we vertrokken van het idee om een systeem van vrijstellingen in te voeren en zo te vermijden dat studenten sommige examens die ze al afgelegd hebben, nog eens moeten over doen. In het begin kregen we enige kritiek van het Nederlandstalig onderwijs, maar ondertussen hebben we een systeem van vrijstellingen uitgewerkt waar iedereen zich in zou moeten vinden. Ik zie niet in waarom dit dossier geblokkeerd zou moeten blijven. Ik volg het van zeer nabij op en zal alles doen wat ik kan om te verhinderen dat kandidaten die tot het beroep willen toetreden of stagiairs omwille van wettelijke redenen geblokkeerd zouden worden in hun beroepsloopbaan.

IAB : De laatste maanden is de invoering van de IAS/IFRS-normen vaak ter sprake gekomen. Hoe staat het met de toepassing ervan in België?

Charles Picqué : Zoals u weet, zullen alle Europese beursgenoteerde ondernemingen verplicht zijn om de IAS/IFRS-normen toe te passen vanaf 1 januari 2005, en dat voor de opstelling en de publicatie van hun geconsolideerde rekeningen. In België wordt het aantal beursgenoteerde bedrijven die geconsolideerde rekeningen opstellen, op ongeveer 140 geschat.

IAB : De IAS/IFRS-normen gelden voor beursgenoteerde bedrijven. Hoe staat het precies met de eventuele toepasselijkheid ervan binnen de andere ondernemingen? Wilt u dat ook zij in de nabije toekomst hun rekeningen volgens de IAS/IFRS-normen kunnen opstellen?

Charles Picqué : Wat de KMO's betreft, die meestal geen beursgenoteerde bedrijven zijn, meen ik dat de ondernemingen die het willen die normen zouden kunnen gebruiken om hun geconsolideerde rekeningen op te stellen. Maar let op: ik leg de nadruk op het facultatieve karakter van deze optie. Op termijn zouden alle bedrijven, beursgenoteerd of niet, evenals de dochterondernemingen de IAS/IFRS-normen kunnen gebruiken. Dat alles zal uiteraard tijd vragen, maar het is een doelstelling die we moeten nastreven. Ik weet dat ze niet makkelijk is uit te voeren, want fiscale overwegingen spelen eveneens mee, maar ik denk niet dat dat onoverkomelijk is.

IAB : Ons Instituut heeft samen met uw Kabinet inspanningen geleverd voor een betere bekendheid van de IAS/IFRS-normen bij de ondernemingsraden. Heeft een dergelijke operatie al vruchten afgeworpen?

Charles Picqué : Zeker en vast en ik dank het IAB voor zijn hulp daarbij. Om de overgang naar die nieuwe boekhoudkundige normen zo goed mogelijk voor te bereiden, had ik beslist om een informatiebrochure uit te geven, bestemd voor de ondernemingsraden, en om speciaal voor de leden van die ondernemingsraden opleidingen te organiseren. De brochure "De boekhoudkundige revolutie IAS/IFRS: een verandering voor de ondernemingsraden?" biedt de lezer informatie over de oorsprong, de werking en de gevolgen van deze nieuwe normen. De lezer vindt er een overzicht van de voornaamste verschillen tussen de nieuwe normen en het Belgische boekhoudrecht. Ten slotte bevat de brochure ook verwijzingen naar basiswerken, websites en informatie over de interpretatie van de IAS/IFRS-normen. Om te kunnen rekenen op zoveel mogelijk belangstelling, is die brochure verspreid op tienduizend exemplaren. Door het enorme succes heb ik een extra oplage van 3000 brochures gevraagd in de twee landstalen. Bovendien wordt ze ter beschikking gesteld van alle bezoekers van de website van het departement evenals die van de Commissie voor Boekhoudkundige Normen en die van het IAB. Maar dat is niet alles: naast de brochure heb ik ook beslist om opleidingssessies te lanceren, die gegeven worden door accountants en bedrijfsrevisoren, voor de leden van de ondernemingsraden. Dit initiatief heeft als doelstelling de werknemers en bedienden nauwer te betrekken bij de werking van de onderneming en het tewerkstellingsbeleid. Het gaat erom een beter sociaal klimaat te creëren en te komen tot een echte dialoog tussen werkgevers en werknemers.

IAB : Waarom specifiek de ondernemingsraden?

IAB : Waarom specifiek de ondernemingsraden?

Charles Picqué : Omdat België zowat 3.000 ondernemingsraden telt met 22.000 leden, vertegenwoordigers van vakbonden en werkgevers. Meer dan de helft van die vennootschappen moeten ofwel geconsolideerde rekeningen opstellen, ofwel als dochteronderneming aan hun moederbedrijf financiële overzichten bezorgen die mogelijk moeten worden opgesteld volgens de IAS/IFRS-normen. Bovendien mogen we niet uit het oog

“In het kader van het KB op de stage hebben we een systeem van vrijstellingen uitgewerkt waar iedereen zich in zou moeten vinden. Ik zie niet in waarom dit dossier geblokkeerd zou moeten blijven.”

verliezen dat de tijd die een onderneming nodig heeft om over te schakelen op de IAS/IFRS-normen over het algemeen op minstens 12 maanden wordt geschat. Dat betekent dat de ondernemingen die vanaf 1 januari 2005 naar de IAS/IFRS-normen zullen overschakelen, zich op dit ogenblik al volop bewust moeten zijn van de omvang van de taak in termen van interne organisatie en op zeer korte termijn moeten starten met hun voorbereidingen.

Concreet zullen de opleidingen als volgt verlopen. Er is een groep van 200 mensen samengesteld. Die mensen zullen na de opleiding fungeren als « coaches » in hun ondernemingen. De groep telt 100 deelnemers uit werkgeversorganisaties en 100 deelnemers uit werknemersorganisaties.

Die leden van de ondernemingsraden ontvangen een « opleidingstoolbox » in de maanden februari en maart 2003. In de opleidingen wordt vooral belang gehecht aan interactiviteit en de moeilijkheden of concrete vragen die zullen opduiken. De groepen zijn beperkt en de lesgevers die voor die sessies zijn aangeduid – accountants of bedrijfsrevisoren – beschikken over een degelijke praktische ervaring.

Aangezien de IAS/IFRS-normen zullen evolueren, moet het opleidingsproces voortgezet worden in 2004 en 2005. Ik hoop dat aan het einde van de opleiding de leden van de ondernemingsraden hun informatierecht beter dan vandaag de dag zullen kunnen uitoefenen en

Minister Picqué drukte de wens uit dat het IAB een actieve rol zou spelen in de uitwerking van een betere kennis van de bedrijfs-wereld ten dienste van de overheid, via bijvoorbeeld een 'Observatorium van de micro-economie'.

(V.l.n.r. : de heren Philip VAN EECKHOUTE, Guy STEVENS, Charles PICQUÉ en Johan DE LEENHEER)

meer betrokken - en dus meer gemotiveerd – zullen zijn bij de activiteit van de onderneming. Ik ben blij te kunnen zeggen dat mijn initiatief positief onthaald is bij de boekhoudkundige vakspecialisten, die hun beste elementen ter beschikking hebben gesteld voor de opleiding.

IAB : Quid met de Kruispuntbank van Ondernemingen? Hebt u al iets gehoord op het terrein?

Charles Picqué : Ik wil er uw leden graag nogmaals aan herinneren dat de Kruispuntbank het principe huldigt van de eenmalige verzameling van bedrijfsgegevens. Met andere woorden, de verschillende federale administraties (en op termijn de gewest-, gemeenschaps- en gemeentelijke besturen) zullen de ondernemingen niet langer meerdere keren dezelfde gegevens mogen vragen, ze zullen verplicht zijn de Kruispuntbank te raadplegen. De Kruispuntbank zou begin april 2003 volledig operationeel moeten zijn. Ze is eigenlijk al geïnstalleerd sinds 1 maart 2003, maar in afwachting van de inwerkingtreding van de wet is ze enkel toegankelijk voor de federale overheidsdiensten. De fase waarin de verschillende registers (handelsregisters,

Interview

rechtspersonen, ...) in de Kruispuntbank moesten worden opgenomen, is achter de rug. Momenteel zitten we in de fase van controle en 'schoonmaak' van de gegevens. Vanaf het ogenblik dat de wet in werking treedt, zullen de ondernemingen ingelicht worden over de gegevens die er worden gegroepeerd en zal er hen gevraagd worden te controleren of die identificatiegegevens correct zijn.

"We moeten samen ruimte creëren voor expertise en dialoog op het micro-economische vlak. Hoe beter we immers de echte gezondheidstoestand van onze ondernemingen kennen, hoe beter de politiek met kennis van zaken zal kunnen beslissen."

IAB : Zullen de ondernemingsloketten op 1 juli van start gaan?

Charles Picqué : Dat is de doelstelling. We stellen alles in het werk om die datum te kunnen respecteren, maar er kan altijd iets onverwachts voorvallen. Wat mij betreft, moet de invoering van die loketten niet leiden tot een nieuwe concurrentie met de IAB-leden. Als ik me in de plaats stel van een starter, denk ik dat de accountant of de belastingconsulent bevoorrechte gesprekspartners blijven. Ik zie niet in hoe iemand een degelijke zaak kan starten zonder hun advies in te winnen.

IAB : Er wordt deze dagen veel gesproken over e-government: hoe gaat dit gegeven volgens u het leven van de ondernemingen en dat van de IAB-leden vergemakkelijken?

Charles Picqué : De Regering heeft e-government niet alleen beschouwd als een modernisering van de openbare besturen, maar ook als een middel voor administratieve vereenvoudiging, zowel voor de ondernemingen als voor de burgers.

De meest concrete maatregel voor de ondernemingen is de oprichting van de Kruispuntbank. Vooraleer de

maatregelen inzake e-government die echt zichtbaar zijn voor burgers en ondernemingen, geconcretiseerd konden worden, moesten er evenwel eerst een aantal instrumenten worden gecreëerd. Zo moesten er systemen voor een unieke identificatie worden opgezet (uniek nummer voor de ondernemingen en elektronische identiteitskaart met een elektronische handtekening voor de burgers). Ik geef u graag enkele verwezenlijkingen mee waaraan we hebben meegewerkt:

- Oprichting van de Kruispuntbank van Ondernemingen: ze maakt een unieke identificatie van de ondernemingen mogelijk en voert het principe van de eenmalige gegevensverzameling in;
- Creatie van de elektronische identiteitskaart waarop een elektronische handtekening wordt aangebracht: ze maakt het mogelijk de burgers te identificeren op basis van hun rijksregisternummer in hun relaties met de administratie via e-mail. Het wetsontwerp voor de creatie van de elektronische identiteitskaart is half maart in plenaire zitting in

de Senaat goedgekeurd en de kaarten zijn in 11 proefgemeenten verspreid sinds eind maart;

- Oprichting van een federaal portaal waar de verschillende materies volgens de verwachtingen en behoeften van de burgers en de ondernemingen worden voorgesteld en niet volgens de institutionele verdeling van de bevoegdheden. Het portaal wordt uitgerust met interactieve toepassingen.

Tot daar enkele realisaties van mijn departement in het kader van e-government.

IAB : In de pers is er de laatste weken sprake van een vloedgolf van uitsluitingen voor autoverzekeringen.

Hoe verklaart u dat fenomeen als voogdijminister van de Controledienst der Verzekeringen?

Charles Picqué : Er hebben altijd moeilijke risico's bestaan in de autoverzekeringen (net zoals bij de andere verzekeringen trouwens). Tot voor kort ging het om echt zeer moeilijke risico's, vooral vanwege een hoog schadeverleden. Het unieke tarief hield immers een sterke solidariteit in stand tussen de goede en minder goede risico's. Maar de liberalisering van de markt, vanaf halfweg de jaren negentig, heeft de prijzen voor de goede risico's doen dalen. De premies voor de slechte risico's zijn daarentegen gestegen om het evenwicht tussen de opbrengsten en de kosten te behouden.

Bovendien werd dat evenwicht pas gehaald dankzij de financiële inkomsten van de technische provisies. Bij autoverzekeringen is er voor één euro premie ongeveer 3 à 3,5 euro provisie. Het probleem is dat er door de daling van de beurs geen manna van financiële inkomsten meer is. We moeten dus terug naar een striktere orthodoxie bij de tariefbepaling. Met andere woorden, de premies moeten zijn afgestemd op de kosten. Daarnaast moet u zich realiseren dat de markt van de autoverzekeringen gekenmerkt wordt door een grote concurrentie die zich bijna uitsluitend op de prijs toespitst. Die verzekering is immers verplicht en het product is voor allen identiek. U kunt dus begrijpen dat de verzekeraars niet graag de premies van hun beste klanten verhogen. Om het evenwicht te bereiken moeten de kosten dus naar beneden, wat betekent dat de minst rendabele klanten de deur worden gewezen. Die schoonmaak neemt niettemin buitensporige pro-

porties aan. Het zijn niet alleen enkele wegpiraten of enkele mensen die niet kunnen rijden, die geen verzekering meer vinden. Het fenomeen betreft een alsmaar groter aantal bestuurders. Mijn diensten worden dagelijks met problematische gevallen geconfronteerd. De verzekeraars verwijten die bestuurders dat ze ofwel te jong zijn, ofwel te oud, ofwel met een te oude auto rijden, gehandicapt zijn, enz. In sommige gevallen, jammer genoeg geen alleenstaande gevallen, wordt zelfs niet meer gekeken naar het schadeverleden van de verzekerden. Sommigen worden uitgesloten terwijl ze een bonus-malus 0 hebben, dus al langer dan tien jaar geen ongeval veroorzaakt hebben!

Maar het ergste is niet dat iemand bij één enkele verzekeringsmaatschappij uitgesloten wordt. Tenslotte hebben we gevallen gekend waarin verzekeraars slechte tariefkeuzes hebben gemaakt. Een contractbreuk is in dat geval het enige middel om de zaken recht te zetten. Persoonlijk vind ik het ergste dat de verzekerde die bij één maatschappij wordt uitgesloten, een stempel draagt die hem verhindert een nieuwe verzekering te vinden. De uitsluiting bij één verzekeringsmaatschappij wordt synoniem voor automatische uitsluiting op de hele markt. De situatie loopt dus op de hele markt uit de hand!

IAB : Kan tegen dit fenomeen niets worden ondernomen?

Charles Picqué : Jawel, maar dat is niet zo eenvoudig. De oplossingen zijn niet makkelijk uitvoerbaar. De

meest logische oplossing zou een terugkeer zijn naar tariefnormen. Door een minimum- en maximumprijs op te leggen, zou men de premies op aanvaardbare niveaus kunnen houden terwijl de concurrentie nog zou kunnen spelen.

Jammer genoeg heeft in de jaren negentig iedereen gedacht dat de liberalisering van de markt een goede zaak zou zijn voor alle verzekerden. Zelfs sommige consumenten hebben dat geloofd. Europa heeft dus beslist dat de tarieven voor verzekeringen volledig vrij zijn. Die totale vrijheid is zopas bevestigd in een recent arrest van het Europees Hof van Justitie van 25 februari 2003. Alleen een beperkte prijscontrole, in het kader van een veralgemeende controle ter bestrijding van de inflatie, is nog toegestaan.

Die verplichting, die ik uiteraard betreur, kan alle andere maatregelen onbruikbaar maken. Wat voor nut

“Op termijn zouden alle ondernemingen, beursgenoteerd of niet, evenals dochterondernemingen de IAS/IFRS kunnen gebruiken. Dat zal tijd vergen, maar het is een doelstelling die we moeten nastreven.”

heeft het immers de verzekeraars te verplichten te verzekeren of het recht tot opzegging te beperken, als u geen tariefnormen kunt opleggen? We voorzien maatregelen op meerdere niveaus.

De eerste is het Tarifieringsbureau dat momenteel wordt opgericht. Men zou ook de verzekeraar kunnen verplichten gevolg te geven aan ieder verzoek voor dekking, de mogelijkheden voor opzegging nog wat meer te beperken, ... Kortom, het gaat erom de verzekeraar te verplichten te verzekeren.

Een andere mogelijkheid is de duurtijd van de overeenkomsten te verlengen. Die zou stijgen van één jaar tot drie of vijf jaar. Het is de bedoeling om zo de verzekering van de jonge bestuurders te vergemakkelijken. Het is vooral in de loop van het eerste jaar dat ze de weg opgaan, dat die bestuurders veel ongevallen veroorzaken.

Maar we kunnen niet overhaast te werk gaan, zonder

“Ik ben blij dat mijn vormingsinitiatief rond de IAS/IFRS voor ondernemingsraden positief onthaald is bij de boekhoudkundige vakspecialisten, die hun beste elementen ter beschikking hebben gesteld voor de opleiding.”

dat we de gevolgen van de voorgestelde maatregelen hebben gemeten. Zo vrezen we bijvoorbeeld dat een beperking van het opzeggingsrecht van de verzekeraar een neveneffect zou kunnen hebben: het zou de verzekeraar ertoe kunnen aansporen om zijn beleid van risicoaanvaarding nog te verstrengen (aangezien hij ze langer zal moeten behouden in zijn portefeuille).

IAB : Kunt u ons meer details geven over de oprichting van dat Tarifieringsbureau waarvan u zojuist sprak?

Charles Picqué : Het Tarifieringsbureau is een van de oplossingen voor het probleem van de uitsluiting dat hoe langer hoe groter wordt in bepaalde categorieën bestuurders.

Dat bureau richt zich in de eerste plaats tot de uitgesloten, d.w.z. wie geen autoverzekering meer kan vinden. Vanaf het ogenblik dat een bestuurder bij drie verzekeraars geweigerd is, kan hij zich tot het bureau wenden.

Een tweede drempel is de hoge premie. Die is vastgelegd als vijf keer de laagste premie voor een identiek voertuig bij de maatschappij waartoe de bestuurder zich heeft gewend. Men wil zeer hoge tarieven vermijden die neerkomen op weigeringen.

Het Tariferingsbureau zal de premie bepalen van de bestuurders die zich tot het bureau hebben gewend.

Daarbij zal zowel met het reële risico als met de solidariteit tussen de bestuurders rekening worden gehouden.

Maar let op, begrijp me goed: er is geen sprake van dat er cadeautjes worden uitgedeeld aan wegpiraten. Wél willen we iets doen voor de bestuurders die eenvoudigweg het 'gebrek' hebben dat ze jong of oud zijn, wat ongeluk gehad hebben, enz.

De solidariteit zal worden hersteld door de kosten van het Tariferingsbureau (d.w.z. de schadevergoedingen na aftrek van de premies) te verdelen over alle autoverzekeraars die in België actief zijn. Dat betreft dus eveneens de directe verzekeraars en de verzekeraars die hun diensten vrij verrichten. Dat systeem kan dus verlieslatend werken – wat trouwens zeer waarschijnlijk is – en zal worden rechtgetrokken door de hele markt, d.w.z. de goede bestuurders.

Er zal uiteraard een evenwicht moeten zijn tussen de tarieven van het bureau en de realiteit van de markt. Er kan geen sprake van zijn dat de premies van iedereen in onredelijke proporties stijgen.

IAB : Wanneer komt dat Tariferingsbureau er?

Charles Picqué : Het is moeilijk om een precieze datum op te geven waarop het bureau zal werken. De ingestelde solidariteitsmechanismen noodzaken het beheer van financiële stromen tussen alle autoverzekeringsondernemingen en het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds (beheerder van het systeem). Dat impliceert enkele zware investeringen in informatica. We willen niettemin dat het Tariferingsbureau voor de verzekeraars geen voorwendsel zou vormen om nog meer schoonmaak te houden in de autoverzekeringssportefeuilles.

IAB : Door de daling van de Beurs willen de verzekeraars ook het gegarandeerde rendement verminderen

dat ze aan hun verzekerden aanbieden. Wat vindt u daarvan?

Charles Picqué : Ook hier moet ik eraan herinneren dat de levensverzekeringsovereenkomsten onderworpen zijn aan een technische rentevoet. Die is de maximumintrest die de verzekeringsmaatschappijen kunnen toekennen gedurende de hele duur van de overeenkomst. Ze kunnen die technische rentevoet uiteraard aanvullen met winstdeelnames, om de hogere rendementen van de financiële markten in sommige periodes in rekening te brengen.

Die rentevoet bedroeg 4,75 % tot in 1999. Vandaag de dag bedraagt hij 3,75 %.

Het gaat om een maximum. Iedere verzekeringsonderneming kan een lagere rentevoet toekennen. Momenteel kennen veel maatschappijen maar een rentevoet van 3,25 % toe.

In die optiek vallen de eisen van de verzekeraars om de maximumrentevoet te verminderen, niet goed te begrijpen. Niets verhindert hen dat te doen. Uiteraard is de boodschap bij hun klanten makkelijker over te brengen als de verzekeraars kunnen zeggen dat het de minister of de Regering is die hen verplichten om "maar" 3,25 % toe te kennen.

Dat is dus nog een voorbeeld van mislukte zelfregulering van de verzekeringsmarkt.

IAB : Een argument waarmee de verzekeraars zich verdedigen is dat diezelfde rentevoet een minimum is in de nieuwe wet op de tweede pijler.

Charles Picqué : Er moeten wat verduidelijkingen worden aangebracht. Die wet is nog niet van kracht. Ze moet nog worden gestemd in het Parlement. Dat minimum is wel nodig. De tweede pijler is een pensioen. De aangesloten zijn meer bezorgd over een jaarlijks of maandelijks bedrag dan over een rendement. Je kunt de verzekeraars niet laten speculeren met het geld van de gepensioneerden. Bovendien moet dat minimumrendement niet ieder jaar gegarandeerd worden, maar over de hele periode waarin de begunstigde bij de verzekeraar blijft. Het is niet correct te stellen dat het feit dat de begunstigde de werkgever – en dus de verzekeraar – ieder jaar kan verlaten, impliceert dat die rentevoet op jaarbasis berekend moet worden. Dat zou maar kloppen wanneer alle werknemers van een bedrijf hetzelfde jaar dat bedrijf zouden verlaten, wat een toch vrij theoretische veronderstelling is ...!

“Het Tariferingsbureau is één van de oplossingen voor het steeds groter wordende uitsluitingsprobleem in bepaalde categorieën bestuurders.”